

Onderaan de filatelistische ladder - 32

Koud souvenir van een verhitte discussie

Het is algemeen bekend, dat diverse landen op Antarctica onderzoek doen naar vooral geologische en klimatologische aspecten van dit ijzige continent. Sommige staten hebben er permanente bases en beheren een steeds in de zuidpool eindigende 'taartpunt' van het vasteland en soms nog enkele eilanden. Vanuit al die gebieden is een levendig postverkeer (afgaande op de hoeveelheid postzegels die speciaal voor deze gebieden worden uitgegeven). Als voorbeeld een poststuk van Frans Antarctica, waar (als het eenmaal bij de handelaar in Marseille is ontdood) de echtheid lijkt af te druipen door de stempels, teksten en handtekeningen (1). Het geeft, vooral door de zegels, wel duidelijk het verband met de ijzige achtergrond aan.

De oudste postdienst op Antarctica is Argentijns. Op een van de stempels op het Argentijnse poststuk (2) is dat aangegeven: in 1984 was het tachtigjarig jubileum.

Het is ook algemeen bekend dat sommige filatelisten wel eens stukken naar zichzelf laten sturen 'om de natuur een handje te helpen' (en er in te handelen). De bekende Belgische filatelist Desimpelaere zal van dit stuk echter niet rijk zijn geworden, want het was ooit te koop voor 150 frank (€ 3,72).

Er is een heleboel interessants te melden uit Argentijns Antarctica. Zo heeft dit land er de oudste permanente nederzetting (Base Esperanza), zijn er al veel kinderen

geboren en wordt het gebied gewoon bestuurd alsof het een stukje Argentinië is. Men gebruikt er ook dezelfde postzegels als in overig Argentinië. Er zijn enkele onderzoeksbases dicht bij de pool, waarvan 'Belgrano II' *) het zuidelijkst ligt. Logisch dat je daarvan een poststuk wilt hebben om je verzameling Antarctica completer te maken. Maar daar gaat dit stuk eigenlijk helemaal niet over! Of je wilt of niet, de aandacht valt op de grote blauwe postzegel en de daarop aangegeven territoriale claims. Niet alleen de 'Islas Malvinas' (Falkland-eilanden), maar ook de andere Britse eilandengroepen zijn volgens deze zegel Argentijns! In 1982 is het land de Falklandoorlog begonnen, maar die eindigde snel nadat de Britten de Argentijnse kruiser Belgrano tot zinken hadden gebracht. Het hele verhaal van de voorgeschiedenis en het verloop van de Falklandoorlog is te omvangrijk om hier te bespreken en dan gaat het nog maar om een deel van de Argentijnse aspiraties.

Samenhangend met de eerder genoemde claims wil het land ook vrijwel het hele Britse Antarctica en een deel van het Chileense poolgebied. Al in 1964 en 1966 gaf Argentinië postzegels uit met deze intenties (3 en 4). Chili heeft daarover uiteraard andere ideeën (5).

Samenvattend: het Argentijnse poststuk had net zo goed kunnen worden verzonden uit het Zuid-Amerikaanse deel van het land. Het is door de gebruikte zegels onvoldoende specifiek voor Antarctica. De stempels zijn eigenlijk niet scherp genoeg om de claims op Antarctica aan te geven en juist dat had je mogen verwachten van een poststuk uit dit poolgebied. Wat dat betreft geven de eerder uitgegeven postzegels een beter beeld. En het stempeltje van 'Belgrano II' dan? Het kan inderdaad best waar zijn dat het poststuk daar inderdaad op zijn reis is geweest, maar u hebt vast wel eens een Oostenrijks poststuk gezien met het gelegenheidsstempel uit Christkindl, dat elk jaar in december wordt aangebracht... in het sorteercentrum Wenen. Dus enige achterdocht is wel op zijn plaats bij stempels van koude plaatsen.

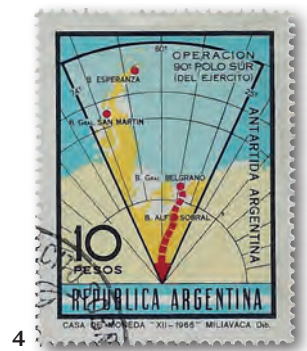
1

2

3

4

Wat je wel goed kunt zien, is wat er in negentien jaar is gebeurd met de waarde van de Argentijnse peso, mede als gevolg van de militaire uitgaven en het wantrouwen van buitenlandse investeerders.

*) Generaal Belgrano (1770-1820) was een Argentijnse militaire leider en ondertekenaar van de onafhankelijkheidsverklaring en je vindt die naam overal terug, van stadswijken tot voetbalclubs en zoals boven genoemd op poolbases en oorlogsschepen.

5